

Προφήτης Ηλίας: Μόνος του εναντίον όλων!

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Προφήτης Ηλίας (20 Ιουλίου)

Μέσα στη χορεία των Προφητών της Παλαιάς Διαθήκης, ξεχωριστή είναι η θέση του προφήτη Ηλία, του οποίου αύριο η Εκκλησία εορτάζει και τιμά την ιερή μνήμη. Στην Καινή Διαθήκη το όνομα του προφήτη Ηλία αναφέρεται πολλές φορές από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Ο Ζαχαρίας, ο πατέρας του Προδρόμου, είπε πως ο Ιωάννης θα ερχόταν «εν πνεύματι και δυνάμει Ηλιού», θα είχε δηλαδή τα γνωρίσματα και το ζήλο του προφήτη Ηλία, θα ήταν ο ίδιος ο προφήτης Ηλίας, όπως ο λαός τον περίμενε να ξανάρθει. Ο Ιησούς Χριστός, όταν έδωσε μαρτυρία για τον Πρόδρομο Ιωάννη κι έπλεξε το εγκώμιό του, είπε πως αυτός ήταν ο Ηλίας «Αν θέλετε, να το παραδεχθείτε, αυτός είναι ο Ηλίας, που έμελλε να έλθει».

Το πιο σπουδαίο είναι ότι οι μαθητές επάνω στο βουνό, κατά τη θεία Μεταμόρφωση, είδαν τους δύο Προφήτες, το Μωυσή και τον Ηλία, να συνομιλούν με τον Ιησού Χριστό· «Ὁφθησαν αυτοῖς Μωυσής και Ηλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλούντες». Ὅλ' αὐτά φανερώνουν την ξεχωριστή θέση του προφήτη Ηλία ανάμεσα στους Προφήτες και μέσα στη συνείδηση του λαοῦ. Ἀκόμα και στο πρόσωπο του Ιησού Χριστοῦ, ἀκούον-τας τη διδασκαλία και βλέποντας τα θαύματά του, ἔβλε-παν τον προφήτη Ηλία, που εἶχε ξανάρθει. Ο Ιησοῦς Χριστός ρώτησε· «Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;. Κι οἱ μαθητές εἶπαν· « Ἰωάννην τον βαπτιστήν, ἄλλοι δε Ηλίαν...».

Ο προφήτης Ηλίας ἦταν ἀπό τη Θέσβη, μια πόλη πέρ' ἀπό τον Ιορδάνη, γι' αὐτό και λέγεται Θεσβίτης. Προφήτεψε στα χρόνια του βασιλέα Ἀχαάβ, που βασίλε-ψε στα 873-854, πριν ἀπό τη γέννηση του Ιησού Χριστοῦ. Ο Ἀχαάβ και μάλιστα ἡ γυναίκα του Ἰεζάβελ ἦσαν ἄν-θρωποι ἀσεβεῖς κι ο πόλεμος του προφήτη Ηλία ἦταν ἐναντίον τους . Ἡ Ἰεζάβελ, που δεν ἦταν Ἰσραηλίτισσα και γινότανε αἰτία να νοθεύεται ἡ πίστη ἀπό εἰδωλολατρικά ἔθιμα, κυνήγησε πολύ τον προφήτη Ηλία, γι' αὐτό κι ἐκεῖνος ἀναγκαζότανε διαρκῶς να φεύγει και να κρύβεται. Ἡ Ἰεζάβελ κυνηγοῦσε τον προφήτη Ηλία ὅπως ἡ Ἡρωδιάδα τον Ἰωάννη τον Πρόδρομο.

Πρώτο μεγάλο σημεῖο, που ἔδωσε ο προφήτης Ηλίας, ἦταν που προσευχήθηκε και δεν ἔβρεξε για τριάμισι χρόνια. Σ' αὐτό το διάστημα ο Προφήτης κρυβότανε σε μια σπηλιά σ' ἓνα χεῖμαρρο πέρ' ἀπό τον Ιορδάνη. Εκεί υπήρχε λίγο νερό, κι ἓνας κόρακας του πηγαινε τροφή κάθε πρωί. Ὅταν στέρεψε το νερό, ἔφυγε ο Προφήτης

και πήγε στα Σάρεπτα της Σιδωνίας· όλ' αυτά με εντολή του Θεού. Εκεί φιλοξενήθηκε σε μια χήρα γυναί-κα, που είχε λίγο αλεύρι και λίγο λάδι, κι όμως έτρωγαν όλο τον καιρό και δεν έλειψαν. Η χήρα γυναίκα είχ' ένα παιδί κι έτυχε να αρρωστήσει και να πεθάνει. Τότε ο Προφήτης προσευχήθηκε κι ανάστησε το παιδί.

Δεύτερο μεγάλο σημείο, που έδειξε ο Προφήτης Ηλίας, ήταν που προσευχήθηκε κι ήλθε φωτιά από τον ουρανό. Με προσταγή του βασιλέα Αχαάβ, μαζεύτηκαν τετρακόσιοι ειδωλολάτρες ψευτοϊερείς, που τους προστά-τευε η Ιεζάβελ. Τότε ο προφήτης Ηλίας τους προκάλεσε σ' ένα διαγωνισμό. Τους είπε κι έβαλαν επάνω στο θυ-σιαστήριο τα ξύλα και το σφάγιο για θυσία, κι αρχίσα-νε να τρέχουν γύρω και να φωνάζουν όλη την ημέρα τον ψεύτικο θεό Βάαλ, για να ρίξει φωτιά· «και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόασις». Τότε ο Προφήτης τους εί-πε· «Κάνετε πέρα! Τώρα θα κάμω εγώ τη θυσία μου». Έκαμε δικό του θυσιαστήριο, έβαλε κι έβρεξαν καλά τρις φορές τα ξύλα με νερό κι ύστερα προσευχήθηκε. Έπεσε τότε φωτιά από τον ουρανό κι αναποδογύρισε κι έκαψε ολόκληρο το θυσιαστήριο.

Ύστερ' απ' αυτό το σημείο, ο λαός έπιασε τους τετρακόσιους ψευτοϊερείς, κι ο προφήτης Ηλίας τους τι-μώρησε αυστηρά. Η Ιεζάβελ, αγριεμένη, κυνήγησε τον Προφήτη, κι εκείνος έφυγε ψηλά στο Χωρήβ, εκεί που πριν πεντακόσια χρόνια ο Μωυσής ήκουσε τη φωνή του Θεού κι είδε τη βάτο να φλέγεται και να μην καίεται. Εκεί ο προφήτης Ηλίας κρυβότανε σε μια σπηλιά, κι ο Θεός τον δίδαξε ένα σπουδαίο μάθημα. Του είπε· «Ανέβα ψηλά στην κορυφή, και θα δεις το Θεό. Θα περάσει δυνατός αέρας· θα γίνει σεισμός· θα δεις φωτιά· και θα περάσει ένα ανάλαφρο και δροσερό αεράκι. Ο Θεός δεν θα είναι ούτε στη θύελλα ούτε στο σεισμό ούτε στη φωτιά, αλλά στο ανάλαφρο αεράκι». Ο Προφήτης Ηλίας υπήρξε ο άνθρωπος, που φλεγότανε ολό-κληρος από θείο ζήλο. Η ζωή του πύρινη κι ο θάνατός του ανάληψη στον ουρανό «επί πυρίνου άρματος». Αμήν.

(+Μητροπ. Σερβίων και Κοζάνης Διονυσίου, Εικόνες έμψυχοι, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ. 246-248)